

שְׁוִיתִי ה' לְנֶגְדֵי תָמִיד

ג נה נחמ נחמן מאומן

נֵר לְעֵדִיק

לְקַט לְמוֹד וּתְפִלוֹת לְיִאֲרֵיִיט
מִסְפָּרֵי הָאֲדָמוֹ"ר מִפְּרֶסְלָב
זְעֻק"ל

הוצאת "מלא וגדיש מקו לקו"

לעלוי נשמת הרה"ח

ישראל בער אודסר זצ"ל

תלמיד הרב **ישראל קרדונר** זצ"ל

תלמידו של הרב **משה ברסלבר** זצ"ל

תלמיד **מוהרנ"ת** זיע"א

תלמידו של רביה"ק **מוהר"ן מברסלב**

נְחֵם נַחֲמָן נַחֲמָן מְאוֹמָן זי"ע ועכי"א

ולעלוי נשמת

עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי **הורביץ** זצ"ל

מאיר עקביא בן יעקב **ימיני** זצ"ל

אהרון בן יעקב **פיץ** זצ"ל

ת. נ. צ. ב. ה

הודעה ובקשה

במהדורה זו מושקעת יגיעה גדולה, שיהיה הספר נקי מכל טעות ושגיאה. אבל כבר ידוע מאמר החכם "כשם שאי אפשר לבר בלי תבן, אי אפשר לספר בלי שגיאות" לכן נבקש שאם ימצא טעות או שגיאה יואילו בטיבם להודיע לנו למען יתוקן הדבר במהדורה הבאה בעוה"י"ת לטל': 058-5581489

ניתן להשיג את כל ספרי רבי נחמן מברסלב במחיר עלות ו/או להורדה חינם

באתר: www.BreslovBooks.com

עמותת "מלא וגדיש"

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב ופרסום שם הצדיק

טלפון: 058-6147148/051-2626148

התשע"ט

זֵר לַצַּדִּיק

לְקַט לְמוֹד וּתְפִלוֹת לְיִאֲרָצִיִּיט מִסְפָּרֵי
הָאֲדָמוֹ"ר מִבְּרֶסֶלַב זְצוּק"ל

וְהוּא חֲדוּשׁ נִפְלֵא מְרַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן
זִיע"א לְעֻלּוֹי נְשִׁמוֹת הַנְּפֻטָּרִים
וּבְמוֹ שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנ"ת זְצוּק"ל שֶׁכְּשֵׁם שְׁנֵהוּג
לְלַמֵּד מִשְׁנׁוֹת בְּיוֹם הַיִּאֲרָצִיִּיט לְעֻלּוֹי
הַנְּשִׁמוֹת, כֵּן רָאוּי לְלַמֵּד בְּיוֹם הַיִּאֲרָצִיִּיט
תּוֹרָה מִלְּקוּטֵי מוֹהֲר"ן וְהָאֲמִירָה בְּפֶה לְבַד
מִסְגָּלַת לְהַנְשִׁמָּה כְּמוֹ אֲמִירַת סְפָרֵי הַזֹּהַר
וְהַתְּקוּנִים

נִלְקַט וְנִסְדָּר לְרֵאשׁוֹנָה עַל יְדֵי
יַעֲקֹב קֶלְמֶנוֹבִיץ מְלַמֵּד זִיע"א

נר לעדיק

א

אִיתָא בְּגַמְרָא (מגלה כח): בְּפֶמָה הָאֲרַכְתָּ יָמִים, אָמַר לוֹ וְתָרַן
הֵייתִי בְּמִמוֹנִי. לְבָאָר זֶה, צָרִיד לִידַע מַה דְּאִיתָא
בְּזֵהר הַקְדוּשׁ (פְּרָשָׁה נְשֵׂא דֵף קכג), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: 'תָּא חֲזִי לְשִׁית
יָמֵי בְּרֵאשִׁית לְכָל חַד אִית לָהּ פְּרָצוּפָה דִּיהוּא דְרָגָא
דְּאִנְהִיג לָהּ, וְלֹא תִשְׁכַּח יוֹם דְּלִית בֵּיה טוֹב וְכוּ'. וְכָל יוֹמָא
אִית לָהּ גִּידָר מְלַבֵּר, דְּלֹא יַעוּל כָּל פֶּר נֶשׁ לְהֵהוּא טוֹב, כְּגוֹן
חֲשָׁד דְּכִסְיָא לְנִהוּרָא וְכוּ'. וּבְגִין דָּא, מָאן דְּאִיהוּ חֲזִיבָא
וְיַעוּל לְמַנְדַּע רְזוּן דְּאוֹרֵיתָא כְּפֶמָה נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים
מְבַלְבְּלִין מִחֲשֻׁבְתָּהּ דְּלֹא יַעוּל לְאַתֵּר דְּלֹאוּ דִּילָהּ. אָבֵל
מָאן דְּאִיהוּ טוֹב, כָּל אֵילִין נְטִירִין אֲנִין לְמִימְרָהּ, וְקַטְגוֹר
נַעֲשָׂה סַגְּוֹר, וְיַעֲלוֹן לָהּ לְטוֹב הַגְּנוּז, וְיִמְרוֹן מְרָנָא הָא פֶּר
נֶשׁ טוֹב וְצַדִּיק וִירָא שְׁמַיִם בְּעֵי לְעֵילָא קְדָמָךְ וְכוּ'. הֵהוּא
טוֹב גְּנוּז יִימָא לוֹן, פִּתְחוּ לִי בְּהַאי תְּרַעָא דְּאִתְקַרֵּי
אַהֲבָה, אוּ בְּהַאי תְּרַעָא דְּאִיהוּ תִּשׁוּבָה, כָּל צַדִּיק יַעוּל
כְּפוּם דְּרָגָא דִּילָהּ.

וְאִין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה (עבודה זרה יט:), וּכְשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהַגּוֹת
 וּלְחַשֵּׁב בַּתוֹרָה, הֵינּוּ בְּרִיזִין דְּאוֹרֵיתָא, אַנּוּן נְטִירִין
 וּנְחָשִׁים וְעַקְרָבִים מְבַלְבְּלִין מַחְשְׁבֵתָהּ, וְאֵלוּ הֵם
 הַמַּחְשְׁבוֹת שְׂבָאִין לְאָדָם. וּכְשֶׁאָדָם רוֹצֵה וְחוֹשֵׁק עַד מְאֹד,
 וּפּוֹתְחִין לוֹ, כַּנֶּ"ל בְּזֶהר הַקְּדוֹשׁ. אַזִּי כָּל יוֹם וְיוֹם אֶצְלוֹ
 גְּדוֹל עַד מְאֹד, כִּי רוֹאֶה וּמְשִׁיג הַטּוֹב הַגָּנוּז, הֵינּוּ רִיזִין
 דְּאוֹרֵיתָא, הַשֵּׁיף לְאוֹתוֹ הַיּוֹם.

וְזֶה שֶׁשָּׂאֵל הַתְּנָא בְּמַה הָאֲרַכְתָּ יָמִים, הֵינּוּ בְּאִיזָה מְדָה מִן
 הַמְּדוּת נִכְנַסְתָּ לְהַטּוֹב הַגָּנוּז, וְהָאֲרַכְתָּ הַיָּמִים שְׁלָךְ
 לְהִיּוֹת גְּדוֹלִים כַּנֶּ"ל. וְהַשִּׁיב לוֹ וְתַרְן הַיִּיטִי בְּמִמוּנִי, שְׂזוּ
 הִיא מִדַּת אֲבָרְהָם אֲבִינוּ, וְהִיא תַרְעָא דְאוֹתְקָרִי אֲהָבָה,
 וְהוּא סְטָרָא דִימִינָא. וְאוֹתָא בְּתַקּוּנֵי זֶהר (תקון ע דף קיח)
 'מִסְטָרָא דִימִינָא מְחָא חוּרָא כְּכֶסֶפָא'. הֵינּוּ שְׂכָל
 הַמְּקַטְרָגִים וְכָל הַנְּחָשִׁים וְעַקְרָבִים, הֵינּוּ הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת
 שְׂמַבְלְבְּלִין מַחְשְׁבֵתָהּ, נַעֲשִׂין חוּרָא כְּכֶסֶפָא. וְלִכְךָ נֶאֱמַר
 בְּאֲבָרְהָם (בראשית כד): "וְאֲבָרְהָם זָקֵן בָּא בַיָּמִים", הֵינּוּ שְׁהִיוּ
 כָּל הַיָּמִים שְׂלוֹ שְׁלָמִים וְגְדוֹלִים. כִּי מִסְטָרָא דִימִינָא מְחָא
 חוּרָא כְּכֶסֶפָא, וּמִן הַקְּטָנוֹר נַעֲשֶׂה סַגּוֹר, וְהִיָּה יָכוֹל לְבוֹא
 בְּכָל יוֹם אֶל הַטּוֹב הַגָּנוּז הַשֵּׁיף לוֹ: לְקוּ"מ קמא, פד.

ב

בזוהר בכמה מקומות ששבוּחו החברֵיָא אֶת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אִיתָא וַי לְדָרָא כַד תַּסְתַּלַּק פּוּק עֵינַי וְתִשְׁכַּח . והוא בחינת (שמות לא): "שֶׁבֶת וַיִּנְפֹּשׁ", 'כִּיּוֹן שְׁשִׁבַת וַי אֲבָדָה נִפְשׁ' (ביצה טז). הִינּוּ שְׁמַחְמַת גְּדֹל הַתַּעֲנוּג שֶׁל הַנֶּפֶשׁ יִתְרָה שָׂבָא בְּשֶׁבֶת, עַל־כֵּן מִתְחִילִים תַּכְּף לְהַתְנַעֲנֵעַ וּלְהַצְטַעַר עַל אֲבֵדַת הַנֶּפֶשׁ בְּמוֹצָאֵי־שֶׁבֶת. כֵּן הַחֲבֵרֵיָא, מַחְמַת גְּדֹל הַתַּעֲנוּגִים וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁקָּבְלוּ מֵרַבֵּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, עַל־כֵּן תַּכְּף וּמֵיד הַתְּחִילוּ לְהַתְנַעֲנֵעַ, וְעָלָה עַל לִבָּם צַעַר הַהֶסְתַּלְּקוֹת שִׁיְהִיָּה לָהֶם.

בְּכָל מָקוֹם שֶׁשְׁבָחוּ הַחֲבֵרֵיָא אֶת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עַל שְׁגִלָּה לָהֶם סוּד נִפְלָא תַּמְצָא שְׂאֲחָר כַּד אָמַר לָהֶם עוֹד חֲדוּשֵׁי תוֹרָה: שם קבו.

ג

גְּדֹל יִקְרַת הַמַּחְשָׁבָה נוֹדַע לִי עֲתָה. כִּי הַמַּחְשָׁבָה יִקְרָה מְאֹד מְאֹד, שְׁנַעֲשֶׂה מְמֻנָּה דְּבָרִים שְׁלֵמִים מִמּוֹשׁ, שִׁישׁ לָהֶם קִיּוֹם כָּל הַיָּמִים שִׁיתְקִימוּ הָעוֹלָמוֹת, כָּל זְמַן אֲשֶׁר

השם יתברך וכו' וכו'. וחכמה יקר יותר, כי מחשבה הוא שעולה על מחשבתו לבר, וחכמה הוא שבונה בחכמתו בנינים בשכלו, והוא יקר מאד, ועקר הדבר - שיהיה באמת. ואפלו פשט שמחדשין, הוא גם-כן דבר גדול מאד, וצריך גם-כן שיהיה באמת. וגם להפך, כשהוא בלא אמת, נעשה ממנה גם-כן דברים להפך: לקו"מ תנינא, נג.

ד

דע שאפשר שישב אחד אצל חברו במקום אחד בגן-עדן, ולזה יהיו כל התענוגים והשעשועים וכל השי"ע עולמות, וחברו לא ירגיש כלום ולא יהיה לו שום תענוג, "כי שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר" (משלי כה) וכמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת יא): 'אם יהיו כל הימים דיו ואגמים קלמוסים וכו' אין מספיקין לכתב חללה של רשות' שנאמר: "שמים לרום" וכו'. נמצא שלב מלכים גדול הרבה מרום השמים ועמק הארץ, שתופסים כל כך מקום כמה וכמה אלפי אלפים פרסאות, והלב והמח שקטנים מאד במקומם, הם תופסים הכל עד שיכול לתן לב על כל מדינה ומדינה ולתפס ולהצטיר

בְּלִבּוֹ כָּל מְדִינָה וּמְדִינָה וּתְכוּנוֹת הַשָּׁמַיִם וְיֹתֵר וְיֹתֵר
מְזֶה, כִּי "לֵב מְלָכִים אֵין חֶקֶר", רֵאָה וְהִבֵּן וְחָכַם גְּדֹלַת
הַבּוֹרָא. אִיךְ הַמוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה, שְׁחִתִּיכֵת לֵב קָטָן
כְּזֶה, וּמִחַ קָטָן כְּזֶה, יִתְפַּס בְּמִקּוֹמוֹ דְּבָרִים גְּדוֹלִים כְּאַלֶּה,
זֶה רַק מַחֲמַת שְׁנִמְצָא שֵׁם הָאֱלֹקוֹת.

כִּי עֵקֶר הָאֱלֹקוֹת הוּא בְּהֵלֵב כְּמִבְּאֵר בְּמִקּוֹם אַחֵר (בְּסִימָן מַט):
וּמַעֲתָה בֵּין וְחָכַם, אִם בְּהֵלֵב שְׁנִמְצָא שֵׁם רַק בְּחִינוֹת
אֱלֹקוֹת, שְׁאִינוֹ כְּבִיכּוֹל חֶלֶק אַחֵר מֵאַלְפֵי אֱלֹפִים מֵהַשְּׁגָחַת
הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא כְּמָה גְּדוֹל עֲרֻכּוֹ, שְׂיִכּוֹל לְתַפֵּס בְּמִקּוֹמוֹ
הַמוֹעֵט, עוֹלָמוֹת אֵין מְסַפֵּר. וְאַפְלוֹ עַל עַבּוּ"ם נֶאֱמַר: "וְלֵב
מְלָכִים אֵין חֶקֶר", עַל שְׁנוֹתֵן לֵב לְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, וְתוֹפֵס
וּמִשְׁעַר בְּדַעְתּוֹ, כָּל הַמְּדִינּוֹת שֶׁתַּחֲתָיו, עִם כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר
עָלָיו, וְכָל הַנִּמְצָא בָּהּ, וּמַעֲתָה הוּי דֵּן אֱלֹפֵי אֱלֹפִים קַל
וְחֹמֶר, לְשַׁעַר בְּדַעְתּוֹ מִגְּדֹלוֹת הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא.

נִמְצָא שְׁעַקֵר גְּדֹלוֹת הַמֶּלֶךְ וְתַעֲנוּגוֹ וּמִמְשַׁלְתּוֹ הוּא רַק
בְּלֵב, שְׂיִזְדַּע בְּלִבּוֹ שֶׁהוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הַמְּדִינּוֹת
הָאֶלֶה וּמוֹשֵׁל בְּכֻלָּם כְּרִצוֹן לִבּוֹ וְחִפְצּוֹ, וּמַעֲתָה תְּבִין
מַעֲצָמָךְ, שְׁלֹזָה אֲפֻשֶׁר שְׂיִהְיֶה לוֹ כָּל הַשְּׂ"י עוֹלָמוֹת בְּלִבּוֹ

כִּי הֵלֵב יָכוֹל לְתַפֵּס בְּמִקְוֹמוֹ עַד אֵין חֶקֶר וְאֵין מִסְפָּר בְּנ"ל,
וַיְהִי לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים וְהַשְּׁעִשׂוּעִים, וַחֲבָרוּ אֶף-עַל-פִּי
שְׂיֹשֵׁב אֶצְלוֹ לֹא יִרְגִישׁ כְּלוּם כִּי לְבוֹ חֶסֶר מִכָּל זֶה, מִכָּל
הַטּוֹבוֹת וְהַשְּׁעִשׂוּעִים שֶׁיֵּשׁ לְחֲבָרוּ הַצַּדִּיק בְּתוֹךְ לְבוֹ,
אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי עֵקֶר הַרְגֵּשׁתַּ תַּעֲנוּג וְשְׁעִשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא וְכָל
הַשִּׁי' עוֹלָמוֹת הַכֹּל הוּא בְּלֵב בְּנ"ל: לְקו"מ קמא, קצא.

ה

הַגּוֹתֵן צְדָקָה נִצּוֹל מֵעֲבֵרוֹת. כִּי 'כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת
מְרַחֵמִין עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם' (שְׁבַת קנא:), 'וְכֹל מִי שֶׁאֵין בּוֹ
דַּעַה אֲסוּר לְרַחֵם עָלָיו' (בְּרֵכוֹת לג). וְכִיּוֹן שֶׁמְרַחֵמִין עָלָיו,
בְּהִכָּרַח נֹתֵנִין לוֹ דַּעַת. וְאֵזִי נִצּוֹל מִלְּבוֹא לְיַדֵּי עֲבָרָה, כִּי 'אֵין
אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם בֵּין נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוֹת' (סוֹטָה ג),
אֲבָל כְּשִׁישׁ לוֹ דַּעַה נִצּוֹל מֵעֲבֵרוֹת. אֲמֵן בֵּן יְהִי רָצוֹן: שֵׁם קַמּוּ.

ו

וַיְהִי יַדְיּוֹ אֲמוּנָה עַד בֵּא הַשְּׁמַשׁ (שְׁמוֹת יז).

כִּי יֵשׁ כְּפֹה מִיַּנִּי אֲמוּנָה, יֵשׁ אֲמוּנָה שֶׁהוּא רַק בְּלֵב. וְהַעֲקָר
שֶׁצָּרִיךְ לְהוֹיֹת לְאָדָם אֲמוּנָה כָּל-כָּף, עַד שֶׁיִּתְפָּשֵׁט בְּכָל

הַאִיכָרִים. כְּמוֹ שְׂמוּכָא בְּכַתְבֵי הָאָר"י שְׁצַרְיָךְ לְהַגְבִּיהַ יְדִיו
 בְּשַׁעַת נְטִילָה נֶגֶד הָרֹאשׁ, כְּדֵי לְקַבֵּל הַקְּדוּשָׁה. נִמְצָא
 שְׁצַרְיָךְ לְזוֹת אַמוּנָה בְּהִידִים, לְהֶאֱמִין שְׂמַחַמַת שְׂמֻגְבִּיהַ
 יְדִיו כְּנֶגֶד הָרֹאשׁ, מְקַבֵּל הַקְּדוּשָׁה. כִּי בְּלֹא אַמוּנָה אֵינוֹ
 כְּלוּם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהֵלִים קיט): "כָּל מְצוּוֹתֶיךָ אַמוּנָה".
 וְכַשֵּׁי לֹא אַמוּנָה כְּזוֹ, בָּא מִן הָאַמוּנָה אֶל הַשֶּׁכֶל. וְכֹל מֵה
 שְׂמַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה, בָּא אֶל שֶׁכֶל יוֹתֵר. כִּי הַדְּבָר
 שֶׁהָיָה צָרִיךְ מִתְחִלָּה לְהֶאֱמִין, עֲכָשׁוּ כְּשָׂבָא אֶל אַמוּנָה
 יוֹתֵר גְּדוּלָה, מִבֵּין הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן בְּשֶׁכֶל.

וְזֶה שְׂפָתוֹב בְּמִשָּׁה וַיְהִי יְדִיו אַמוּנָה, שֶׁהָיָה לֹא אַמוּנָה כָּל
 כֶּף גְּדוּלָה, עַד שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָאִיכָרִים, שֶׁאֶפְלוּ בְּיָדוֹ
 הָיָה הָאַמוּנָה כָּל כֶּף גְּדוּלָה עַד בֵּא הַשְּׁמַשׁ, הֵינּוּ לְהַשֶּׁכֶל
 שֶׁל הַדְּבָר, וְשְׂמַשׁ הוּא בְּחִינַת חֲכָמָה (כְּמוּכָא בְּסִימָן א): שֵׁם צֵא.

ז

זֶמֶם רָשָׁע לְצַדִּיק וְחָרַק עָלָיו שְׁנָיו ה' יִשְׁחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי
 יָבֹא יוֹמוֹ וְכוּ' (תְּהֵלִים לו).

הַעֲנִין הוּא כֶּף, דְּקָשָׁה מֵאִין יָבֹא מִחֲשֶׁבֶה זָרָה לְצַדִּיק
 שְׂרוּצָה לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת גְּדוּל, הֲלֹא אָמְרוּ

רבותינו, וזכרונם לברכה (ויטא לח): 'הבא לטהר מסייעין אותו'. אלא העגן הוא כף, כי מעת השבירה נפלו הניצוצות מכל העולמות, ועל ידי תפלות הצדיקים, עולין מעט מעט, מדרגה אחר מדרגה. וכשצדיק עומד להתפלל, ומדבק את עצמו למדה שהוא בה עתה, נופל לו מחשבה זרה מעין אותה מדה. וכשבא למדרגה יותר גדולה, נופל לו המחשבה זרה מעין המדה הזאת שהוא בה עתה. והצדיק צריך לידע מאיזה מדה ומאיזה עולם היא זאת המחשבה זרה, וצריך לידע במה להעלותה לאותו עולם ולאותו המדה שהוא עתה בה. אך לפעמים, הצדיק רוצה להעלותה ואינו יכול. הטעם הוא, כי נופל לו מחשבה זרה ממדרגה עליונה שלא בא עדין למדרגה זו, לכן אי אפשר לו להעלותה, כי יש לו עדין מדרגה תחתונה מזו, הינו מדרגה שהוא בה עתה.

אך קשה, למה באה לו מחשבה זרה קדם זמנה. דע, כי יש קבלה בידי, כי כשיש מחלקת על איזה צדיק, נופל מחשבה זרה מעין אותה מחלקת לצדיק אחר. ומחמת שרוצה להעלותה, אף-על-פי שאינו מעלה אותה, משבר בכח הרצון כל בעלי המחלקת.

וְזֶה פְּרוּשׁ הַפֶּסוּק: זָמַם רָשָׁע, הֵינּוּ מִחֻשְׁבָּה זָרָה. לְצַדִּיק, וְחָרַק עָלָיו שִׁנְיֹו, הֵינּוּ שְׂרוּצָה לְהַעֲלוֹתָהּ. וְה' יִשְׁחַק לוֹ, כִּי רָאָה כִּי יָבֵא יוֹמוֹ. הֵינּוּ שְׁעָדִין לֹא פָּא לְמִדְרַגַּת הַמִּחֻשְׁבָּה זָרָה ז.ו. אֲךָ מֵאִין יָבֹוא לוֹ הַמִּחֻשְׁבָּה זָרָה ז.ו. וּמִפְּרֵשׁ, חָרַב פֶּתַחוֹ רִשְׁעִים, וּפְרֵשׁ רִשְׁ"י: 'חָרַב לְשׁוֹן מִלְחָמָה', הֵינּוּ שְׁנַתְעוֹרֵר מִחֻלְקַת עַל אֵיזָה צַדִּיק. חָרַבְּכֶם, הֵינּוּ הַמִּחֻשְׁבָּה זָרָה שֶׁל אוֹתָהּ הַמִּחֻלְקַת. תָּבֹוא בְּלִבְכֶם, הֵינּוּ בְּלִב צַדִּיק זֶה. וְעַל־יְדֵי שְׂרוּצָה לְהַעֲלוֹתָהּ, בְּכַח הָרָצוֹן הַזֶּה, וְקִשְׁתוֹתֶם תִּשְׁבַּרְנָה. כְּלוֹמֵר, הַמִּחֻלְקַת הַזֶּה ל: שֵׁם צ.ו.

ח

חֻלְקֵי ה' אָמַרְתִּי לְשָׁמֹר דְּבַרְיָךְ (תְּהִלִּים קיט). הֵינּוּ שֶׁהַחֻלְק אֱלֹקֵי מִפְּעַל שֵׁיִשׁ לִי, אוֹמֵר לִי וּמְלַמֵּד אוֹתִי לְשָׁמֹר דְּבַרְיָךְ: שֵׁם קלו.

חֻצוֹת לְיִלָּה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ (תְּהִלִּים קיט). חֻצוֹת הוּא מְסַגֵּל כְּמוֹ פְּדִיוֹן, כִּי הוּא הַמִּתְקַת הַדִּינִים. כִּי צְדָק דִּינָא, וּמִשְׁפָּט רַחֲמֵי. וְזֶהוּ, עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ, הֵינּוּ שֶׁצְדָק גּוֹבֵר עַל מִשְׁפָּט. הַתְּקוּן לָזֶה, חֻצוֹת לְיִלָּה אָקוּם: וְעַקֵּר חֻצוֹת הוּא תְּמִיד אַחַר שִׁשָּׁה שְׁעוֹת

מִתְחַלֵּט הַלְיָלָה הֵן בְּקִיץ וְהֵן בְּחֶרֶף, וְאִזּוּ מִתְחִיל זְמַן חֲצוֹת.
וְנִמְשָׁךְ עַד גָּמַר אֲשֶׁמּוֹרָה שְׁנֵיָהּ, דְּהִינּוּ שְׁתֵּי שָׁעוֹת: וּבִבְקָר
טוֹב לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ הַדַּעַת (ע"ז)

בַּזֶּהר הַקְדוּשָׁה. פְּרִשְׁת בְּשִׁלַּח (זו). שֵׁם קַמְטָה.

ט

"טַעֲמָה כִּי טוֹב סְחָרָה" (משלי לא) – הִינּוּ תַכְרָף בְּשָׂטוּעֵמִין
טַעַם הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, שׁוֹב "לֹא יִכְבֶּה
בְּלִילָה גְרָה", הִינּוּ אֶף-עַל-פִּי שְׂאֵחֶר-כֶּף יִמְנַע וְלֹא יִתְקַרֵּב
אֵלָיו וְיִהְיֶה רְחוֹק מִמֶּנּוּ (שְׁזַהּוּ בְּחִינַת לִילָה וְחֲשָׁךְ),
אֶף-עַל-פִּי-כֵן לְעוֹלָם יֵאִיר לוֹ אֹר הַתּוֹרָה, שְׁטַעַם קֶצֶת
מִמֶּנָּה בְּהִיּוֹתוֹ אֶצְלוֹ. וְזֶהוּ: "טַעֲמָה כִּי טוֹב סְחָרָה" – תַכְרָף
בְּשָׂטוּעֵמִין "כִּי טוֹב סְחָרָה", שֶׁהוּא הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק,
שֶׁהִסְחוֹרָה שָׁלוֹ, הִינּוּ הַתּוֹרָה שָׁלוֹ, טַעֲמָה טוֹב, אִזּוּ שׁוֹב
לְעוֹלָם "לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גְרָה", כִּי תָמִיד תֵּאִיר לוֹ אֹר
הַתּוֹרָה שְׁטַעַם אֶצְלוֹ, אֶפְלוּ בְּלִילָה, הִינּוּ בָּעַת
הַהִתְרַחֲקוֹת, שֶׁהִיא בְּחִינַת לִילָה, כִּי לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גְרָה
לְעוֹלָם וָעַד: שֵׁם רַפָּה.

יש בני-אדם שאומרים, שכשהצדיק גדול במעלה, מחמת גדלתו אינו יכול להשגיח ולהסתכל על בני העולם, כי הוא רחוק מהעולם. ובאמת אינו כן, כי אדרבא, כשהצדיק גדול מאוד, הוא יכול להשגיח ולהסתכל יותר על העולם. וכמו שמצינו ברבן יוחנן בן זכאי, שבודאי היה גדול במעלה מאוד מאוד, יותר ויותר הרבה מהצדיקים שבזמן הזה, ואף-על-פי-כן אמר: 'אזי לי אם אמר, אזי לי אם לא אמר' (בבלי פירקין ז' משנה טו). נמצא שרבן יוחנן בן זכאי היה בקי כל-כך בתוך העולם, עד שהיה מתירא לומר דברי-תורה, שלא ילמדו ממנו הרמאים. הרי שהיה בקי מאוד בהעולם, עד שאדרבא, היה מתירא פן ילמדו ממנו רמאות, כי באמת כל מה שהצדיק גדול ביותר, יכול להשגיח ולהסתכל בעולם יותר, כי הלא השם יתברך הוא מרום ומגשש מאוד מן העולם, ואף-על-פי-כן הוא משגיח בהשגחה פרטית על כל העולם.

כי באמת מי שהוא יש, אזי אינו יכול להיות בכל מקום בבת-אחת, כי מה שהוא ישות, כשהוא עומד כאן

אינו כָּאֵן, כְּגוֹן כִּשְׁהוּא בְּאִיזָה עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, אִינּוּ יִכּוֹל
 לְהִסְתַּכֵּל בְּעוֹלָם. אָבֵל מִי שֶׁהוּא אֵין, אֵין מְקוֹם שְׁלֵא יִהְיֶה
 שֵׁם, כִּי אֵין לוֹ מְקוֹם כֻּלָּל. וְעַל-כֵּן כָּל מַה שֶׁהַעֲדִיק נִכְלָל
 יוֹתֵר בְּאֵין, הוּא יִכּוֹל לְהַשְׁגִּיחַ וּלְהִסְתַּכֵּל בְּעוֹלָם בְּיוֹתֵר, כִּי
 אֵין שִׁיךְ לֹאמֵר עָלָיו שֶׁהוּא בְּמְקוֹם גְּבוּהַ וְרַחוּק מִהָעוֹלָם,
 כִּי אֵין לוֹ מְקוֹם כֻּלָּל, וּכְמוֹ שְׁמוּכָא בְּדַבְרֵינוּ (בְּלִקוּטֵי קַמָּא, סִימָן
 קסב) בְּשֵׁם הַמַּגִּיד, עַל הַרוּצָה לְהַחֲכִים, יַדְרִים וְכוּ', עֵין
 שֵׁם: לְקו"מ תַּנִּינָא, נח.

ב

"כִּי אָנִי יְיָ רַפְאֵךְ" (שְׁמוֹת טו) – רֵאשִׁי-תְּבוּת: אָמֵן כֵּן יִהְיֶה
 רְצוֹן. (וְעַן בְּמְקוֹם אַחֵר בְּאוּר עֲנִין זֶה): שֵׁם מִב.

כִּשְׁשָׁנִי אֲנָשִׁים מְחַלְקִים בִּינֵיהֶם עַל אִיזָה עֲנִין וּכְשִׁיבּוּא
 הַשְּׁלִישִׁי אַף שְׁאִינּוּ יוֹדַע כֻּלָּל מִעֲנִינָם, אִזִּי יִסְפִּים
 עִם אֶחָד יוֹתֵר מִעִם חֲבֵרוֹ, זֶה מִחֲמַת שֶׁהָאֶחָד סָמוּךְ
 לְשָׂרְשׁוֹ יוֹתֵר מִחֲבֵרוֹ, כִּי בּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיוּ שְׁוִים לוֹ
 בְּאֶחָד, כִּי אֵין שְׁנֵי אֲנָשִׁים שְׁוִין, וְאִם-כֵּן בּוֹדָאֵי אֶחָד סָמוּךְ
 יוֹתֵר, וּמִזָּה בָּא שֶׁהוּא מְסַפִּים עִם זֶה, וְהֵבִין: לְקו"מ קַמָּא, רלח.

ל

לְעֵינֵי הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת שֶׁבְּתַפְלָה. וּכְבָר יָדוּעַ, שֶׁכָּל
מַחְשְׁבָה וּמַחְשְׁבָה הִיא קוֹמָה שְׁלֵמָה, כַּמּוּבָא.
וְאָמַר שֶׁכְּשֶׁהָאָדָם עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל כְּסֵדֵר וְאִינוֹ מִשְׁגִּיחַ עַל
הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת, וְעַל־יְדִיָּוָה הוּא מְנַצֵּחַ אוֹתָם וּמַעְבִּירָם
מִמְּנוֹ (וּכְמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר, שֶׁאֵין צְרִיכִין לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם
כָּלֵל, רַק לִילֵךְ כְּסֵדֵר בְּתַפְלָתוֹ וְלִכְבֹּי לְהַבִּישׁ לְאַחֲרָיו כָּלֵל,
וְעַל־יְדִיָּוָה מִמִּילָא וְסִתְלָקוֹ), אֲזִי בְּדֶרֶךְ הַלּוֹכוֹ בְּתַפְלָתוֹ הוּא
מִפִּיל אוֹתָם, לָזֶה חוֹתֵךְ יָד, וְלָזֶה חוֹתֵךְ רֶגֶל, וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה
בְּשָׂאֵר הָאֵיבָרִים. פְּרוּשׁ, כְּמוֹ לְמַשֵּׁל בְּעֵינֵי מַלְחָמָה,
כְּשֶׁצָּרִיךְ לִילֵךְ וְלַעֲבֹר בֵּין הַרְּבֵה רוֹצְחִים וְאוֹרְבִים,
וְכִשְׁהוּא גְבוּר וְעֹבֵר בֵּינֵיהֶם, אֲזִי בְּדֶרֶךְ הַלּוֹכוֹ הוּא מִפִּיל
אוֹתָם, כִּי לָזֶה חוֹתֵךְ יָד בְּדֶרֶךְ הַלּוֹכוֹ וּמִפִּילוֹ, וְלָזֶה חוֹתֵךְ
רֶגֶל וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה כֵּן הוּא מְמַשׁ בְּעֵינֵי הַתַּפְלָה,
שֶׁכְּשֶׁמִּתְפַּלֵּין כְּסֵדֵר וְאֵין מִשְׁגִּיחִין עַל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת
וְדוֹחִין אוֹתָם וּמִפִּילָם, אֲזִי בְּדֶרֶךְ הַלּוֹכוֹ בְּתַפְלָתוֹ הוּא
חוֹתֵךְ לָזֶה יָד וְלָזֶה רֶגֶל וְכוּ' כַּנ"ל. כִּי כָּל מַחְשְׁבָה זָרָה
הוּא קְלָפָה, וְהִיא קוֹמָה שְׁלֵמָה, כַּמּוּבָא, וְכִשְׁמַתְגַּבֵּר

לְהַתְּפַלֵּל כְּסֹדֵר וְלִבְלִי לְהַסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם, אָזִי הוֹרֵג אוֹתָם
אוֹ חוֹתֵךְ מֵהֶם אִיבָרִים אִיבָרִים כַּנִּלְ: לְקוֹ"מ תַּנִּינָא, קַכְב.

מ

מַעֲנִין אַמִּירַת תְּהִלִּים דְּבַר עִם אֶחָד וְאָמַר לוֹ, שְׁעַקֵּר
אַמִּירַת תְּהִלִּים לֹאמַר כָּל מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים עַל עֲצֻמוֹ,
לְמַצָּא אֶת עֲצֻמוֹ בְּתוֹךְ כָּל מְזֻמּוֹר וּמְזֻמּוֹר. וְשָׂאֵל אוֹתוֹ
זְכוּנוֹ לְבִרְכָה: אֵיךְ, וּפָרַשׁ לוֹ רַבְנֵנוּ, זְכוּנוֹ לְבִרְכָה, קִצָּת,
כִּי כָל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁבִקֵּשׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם,
שֶׁיִּצְלִיחוּ הַשֵּׁם יִתְּבָרַךְ מֵהֶם – הַכֹּל צְרִיכִין לְפָרֵשׁ לְעֲצֻמוֹ
עַל מְלַחְמַת הַיָּצָר הָרַע וְחִילוֹתָיו, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּשָׂאֵר
הַמְּזֻמּוֹרִים (וּכְמִבְּאֵר מִזֶּה בְּסִימָן קא). וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: אֵיךְ יִפְרֹשׁ
לְעֲצֻמוֹ מֵהַפְּסוּקִים, שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, מְשַׁבַּח אֶת
עֲצֻמוֹ, בְּגוֹן: "שְׁמֵרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי" (תְּהִלִּים פו), וְכִיּוֹצֵא
בְּזֶה. הַיָּשִׁיב לוֹ: גַּם זֶה צְרִיכִין לְפָרֵשׁ עַל עֲצֻמוֹ, כִּי צְרִיכִין
לְדוֹן אֶת עֲצֻמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלְמַצָּא בְּעֲצֻמוֹ אֵיזֶה זְכוּת
וּנְקֻדָּה טוֹבָה, אֲשֶׁר בְּבַחֲיַנַּת הַנְּקֻדָּה טוֹבָה הַזֹּאת הוּא
בַּחֲיַנַּת חָסִיד, וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר לוֹ רַבְנֵנוּ, זְכוּנוֹ לְבִרְכָה: הֲלֹא
אֶצֶל יְהוֹשֻׁפֵט כְּתִיב (דְּבָרֵי הַקְּדוּשָׁה ב יז): "וַיִּגְבַּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי הַ",

שְׁפַדְרָכִי ה' וְעִבֹדְתוּ יִתְבַּרְךָ הַגִּבִּי'ה לְבוֹ קֶצֶת. עוֹד אָמַר לוֹ רַבְנוּ, זְכוּנוּ לְבִרְכָה: הֲלֹא בִּפְקֹד אָנוּ אוֹמְרִים בְּתַחֲלָה: 'מָה אָנוּ מָה חַיִּינוּ' וְכו', וְאָנוּ מְקַטְיָנִים עֲצַמְנוּ מְאֹד, וְאַחֲר־כֵּן אָנוּ אוֹמְרִים: 'אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ' וְכו', שְׁאַחֲר־כֵּן אָנוּ מַחְזִקִים עֲצַמְנוּ וּמְרִימִים אֶת עֲצַמְנוּ, וְאָנוּ מְסַפְּרִים אֶת גְּדֻלַּתְנוּ וּמִתְפָּאֲרִים, שְׁאַנְחָנוּ עִמּוֹ בְּנֵי בְרִיתוֹ זֶרַע אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְכו', כִּי כֵּן צְרִיכִין לְהִתְנַהֵג בְּעִבֹדַת הַשֵּׁם בְּנ"ל. וְעַיִן מִזֶּה סֵפֶר הָרֵאשׁוֹן בְּסִימָן רפ"ב, עַל פְּסוּק: "אֲזַמְרָה לְאֵלֶיךָ בְּעוֹדִי": שֵׁם קַבָּה.

ג

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי וְכו' (ישעיהו מ). כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַגְּלוֹת אֵינּוּ אֵלָּא לְפִי עֶרְךָ חֶסֶד הַדַּעַת, וּכְשֶׁנִּשְׁלַם הַדַּעַת, אָזִי נִשְׁלַם כָּל הַחֶסֶדוֹנוֹת, בְּכַחֲנִית (נְדָרִים מא): 'אִם דַּעַת קִנִּית מָה חֶסֶדְךָ', וּכְתִיב (ישעיהו ה): "לִכֵּן גָּלָה עַמִּי מִבְּלֵי דַעַת". וְעַקֵּר הַחַיִּים נִצְחִיִּים יִהְיֶה לְעֵתִיד מַחֲמַת הַדַּעַת, שְׁיִרְבֶּה הַדַּעַת, שְׁיִדְעוּ הַכֹּל אֶת ה', וְעַל־יְדֵי הַדַּעַת יִכְלְלוּ בְּאַחֲדוּתוֹ, וְאָז יִחְיוּ חַיִּים נִצְחִיִּים כְּמוֹהוּ, כִּי עַל־יְדֵי הַיְדִיעָה נִכְלְלִים בּוֹ, כְּמֵאֹמֶר הַחֶכֶם: 'אֵלּוּ יִדְעֵתִיו, הֵייתִיו'.

וְעַקֵּר הַיְדִיעָה יִהְיֶה לְעֵתִיד, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (שם יא): "כִּי מְלֹאָה
הָאָרֶץ דַּעַה", וּמַחֲמַת הַדַּעַת לֹא יִחַסֵּר כָּל טוֹב, וַיִּהְיֶה כֻּלּוֹ
טוֹב, כְּמֵאֲמֹר חֲזו"ל (פסחים ג): 'אֲמַנּוּ הָאֵיִדְנָא לָאו אֶחָד הוּא?
וְתַרְצוּ: לְעֵתִיד כֻּלּוֹ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב'.

וּמֵאֲפֹלּוֹ הָעֵבֹרִים יִדְעוּ בִּיתְרוֹן הַדַּעַת, אֲבָל לֹא כְּמוֹנֵנוּ, וַיִּדְעוּ
שֶׁהַגְּדֻלָּה שֶׁהָיָה לָהֶם וְהַשְּׁפָלוּת שֶׁהָיָה לָנוּ בְּזִמְנָן
הַגְּלוּת, כָּל זֹאת הַגְּדֻלָּה הָיָה לָנוּ. אֶף-עַל-פִּי שֶׁעֲכָשׁוּ אִי
אֶפְשָׁר לְהַבִּין כָּל זֶה, כִּי אִין לְהַכְחִישׁ הַחוּשׁ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן
יִרְבֶּה הַדַּעַת וַיִּבְיֵנוּ הַכֹּל, שֶׁגְּדֻלָּתָם שֶׁל הָעֵבֹרִים הָיָה לָנוּ
גְּדֻלָּה וְלָהֶם הַשְּׁפָלוּת. וְלִכְאוּרָה הִיא יְדִיעָה גְּדוּלָּה -
אֶף-עַל-פִּי-כֵן הַיְדִיעָה הַזֹּאת יִהְיֶה לָנוּ לְלַעַג וְלִשְׁחֹק לְפִי
עַרְךָ יְדִיעַתְנוּ. וְזֶהוּ (תהלים קכו): אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ, אִזּוּ
יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים, הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת
עִמָּנוּ, שִׁידְעוּ וַיֵּאמְרוּ: הַגְּדֻלָּה שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, הִינּוּ עִם
הָעֵבֹרִים, הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים - הַגְּדֻלָּה הַזֹּאת הָיָה
לְיִשְׂרָאֵל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן, אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ, הִינּוּ
שֶׁנִּשְׁחַק וְנִלְעִיג מִיְדִיעַתָּם וְהַשְּׁגָתָם, כִּי הַשְּׁגָתְנוּ יִהְיֶה לְאִין
סוּף וְקֶץ: לְקו"מ קמא, כא אֹת יֵא.

ס

סגלה לזרע של קימא, שייאמרו שניהם האיש ואשתו קדם
הזווג, פּרַשֶׁת "וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם" (במדבר כח). וכן
בְּשֵׁהֲתִינוּק חוֹלָה, חֵם וְשָׁלוֹם, יאמרו אז גם-כן האיש
וְהָאִשָּׁה פְּרַשֶׁת "וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם". כִּי מְאֹרֶת חָסֵר וְאוֹ
שֶׁהוּא הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל דָּבָר, וְכֵן כֹּלֵת מִשֶּׁה חָסֵר וְאוֹ גַם בֵּן
(זהר וְחֵי רִלּוּ. וְעַן זֵהר פִּנְחָם רַנֵּד). וְכָל זֶה הוּא סוֹד פְּגִימַת הַלְּבָנָה,
שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁד בְּחִינַת מְאֹרֶת חָסֵר וְאוֹ, שֶׁהוּא אִסְפְּרָה
לְרַבֵּי, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי הוּא"ו הוּא הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל דָּבָר. וְעַל
בֵּן הוּא"ו מְרַמֵּז עַל חֶסְרוֹן הַחַיּוֹת כִּנ"ל, וּמִשָּׁם נִמְשָׁד
מִיַּתֵּת הַבְּנִים קְטַנִּים, חֵם וְשָׁלוֹם. וּבְרָאשׁ חֲדָשׁ מִתְחַלֵּת
הַלְּבָנָה לְהַתְּמַלְּאֵת וּלְהַתְּתַקֵּן בִּידוּעַ, כִּי אִזּוּ הַגִּיעָה
לְתַכְלִית הַפְּגָם וְהַחֶסְרוֹן, וְאִזּוּ תִּכְף מִתְּחִיל הַתְּקוּן וְהַמְּלוּי.
וְזֶהוּ כֹּלֵת רְאִישֵׁי-תְבוֹת כִּפְרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם,
שֶׁבְרָאשׁ-חֲדָשׁ נִתְתַקֵּן וְנִמְתַּק בְּחִינַת כֹּלֵת מִשֶּׁה, שֶׁהוּא
בְּחִינַת הַלְּבָנָה, כִּי אִזּוּ מִתְחַלֵּת לְהַתְּמַלְּאֵת כִּנ"ל. וְאִזּוּ
נִמְשָׁד מִבְּחִינַת כֹּלֵת מִשֶּׁה, כִּפְרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם, כִּנ"ל,
שֶׁנִּמְשָׁד כִּפְרָה וּסְלִיחָה וְהַמְּתַקֵּת עַל כָּל תּוֹלְדוֹתֶם שֶׁל

יִשְׂרָאֵל, שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים. וְעַל-בֵּן פְּרִישֶׁת "וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם", סְגֵלָה לְבָנִים בְּנִ"ל: שֵׁם קָנָא.

ע

"עֲדוּת ה' נֶאֱמָנָה" וְכו'. (תהלים יט). כִּי הַדָּבָר קָשָׁה אִידָּה הַתּוֹרָה הַנִּקְרָאת אִשָּׁה יְכוּלָה לְהַעֲדִי, הֲלֹא אִשָּׁה פְּסוּלָה לְעֲדוּת. וְהַתְּרוּץ עַל זֶה, שֶׁהִיא מַחְבִּימַת פְּתִי, בְּשִׁבִיל זֶה יְכוּלָה לְהַעֲדִי, כְּמוֹ שְׂמוּבָא בְּ"חֲשֵׁן מִשְׁפָּט" הַלְכוֹת עֲדוּת סִימָן ל"ה סְעִיף י"ד, 'תִּקְנַת קְדֻמוֹנִים הוּא, דְּבַמְקוֹם שָׂאִין אֲנָשִׁים רְגִילִים לְהִיּוֹת, נָשִׁים נֶאֱמָנוֹת'. וְזֶה יָדוּעַ, שֶׁעֵקֶר תַּאֲוֹת הֵם בַּפֶּתֶר, בְּבַחֲיִנַת (מִשְׁלֵי ט): "מִיָּם גְּנוּבִים יִמְתְּקוּ" וְכו', וְאִין בְּנֵי אָדָם רְגִילִים שָׁם. אֲבָל הַתּוֹרָה הִיא עוֹמֶדֶת שָׁם, וְקוֹרֵאת אוֹתוֹ מִי פְתִי יָסוּר הִנֵּה וְכו' (שֵׁם) (זֶהר אַחֲרֵי דָף טז), וּמַחְמַת תְּשׁוּקַת תַּאֲוֹתוֹ אִינוֹ שׁוֹמֵעַ קְרִיאָתָהּ, וְאַחַר גָּמַר תַּאֲוֹתוֹ הוּא מְרַגֵּשׁ תִּכְפָּ קְרִיאָתָהּ, וּמַתְחַרֵּט תִּכְפָּ עַל הָעֲבָרָה. וְזֹאת הַחֲרָטָה, זֶה בְּחִינַת "מַחְבִּימַת פְּתִי", כִּי בְשַׁעַת הָעֲבָרָה הִיָּה בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, וְאַחַר גָּמַר הָעֲבָרָה הִטָּה אֲזָנוֹ לְאַמְרִיהָ שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהַחֲפִים וּמַתְחַרֵּט. בְּשִׁבִיל זֶה הַתּוֹרָה אַף-עַל-פִּי שֶׁהִיא

אִשָּׁה יְכוּלָה לְהַעֲדִי, כִּי הִיא עוֹמֶדֶת בְּמָקוֹם שָׂאִין אֲנָשִׁים
רְגִילִים שֵׁם כַּנְ"ל: שם קמו.

ב

פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קַטְנָה סוֹעְדִים בּוֹ לְכַרְךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וְכוּ'.
הִנֵּה יָדוּעַ כִּי בִימֵי הַחַל הוּא שְׁלִיטַת הַחִיצוֹנִים, וְעָרַב
שַׁבַּת-קֹדֶשׁ בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת אֵין לָהֶם שְׁלִיטָה כָּלֵל. כְּמוֹ
שְׂמוּבָא בּוֹהַר הַקְּדוּשָׁה: 'כִּד אַתְּקַדֵּשׁ יוֹמָא כְּדִין "יְתַפְּרְדּוּ
כָּל פּוֹעְלֵי אֲוֹן". וְעַקֵּר שְׁלִיטָה שְׁלָהֶן בִּימֵי הַחַל, הוּא
בְּכַחֲנוֹת רְגִלִין, שָׂאִין מְנִיחִין לְאָדָם לִילָךְ בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם
יְתַפְּרֵךְ. דְּאִיתָא בְּגִמְרָא (בְּרֵכוֹת 1): 'הֵינִי בְּרַכִּי דְרַבְּנָן דְּשְׁלָהֵי
מְנִיחֵהוּ, וּבְשַׁבַּת קֹדֶשׁ חוֹזְרִין לָהֶם כַּח הַהֲלִיכָה, כְּמוֹ
שְׁכַתוֹב (יִשְׁעִיָה נח): "אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבַּת רְגִלְךָ", הֵינּוּ כְּמוֹ
שְׂאֲמַרְנוּ, שְׁבַשְׁבַּת קֹדֶשׁ יְכוּל לִילָךְ בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יְתַפְּרֵךְ.

אִךְ לְמַשָּׁל, תִּינּוֹק כְּשֶׁמֶתְחִיל לִילָךְ, עֲדוּן צָרִיךְ סַעַד
לְתַמְכוֹ. וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֵינוֹ יְכוּל לִילָךְ בְּמְרוּצָה, רַק
פְּסִיעוֹת קַטְנוֹת, וְצָרִיכִין לְחַזֵּק אוֹתוֹ. כִּךָּ כְּשֶׁאָדָם מֵתְחִיל
בְּשַׁבַּת לִילָךְ בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יְתַפְּרֵךְ, צָרִיךְ עוֹד סַעַד לְתַמְכוֹ,

והסעד הזה הוא בחינת אמת. ובחינת אמת הזה הוא בחינת רגל שלישי, כדאיתא בגמרא (שבת קד): 'קשטא קאי', ושבת הוא בחינת אמת, כדאיתא (במסכת דמאי פרק ד): 'אפלו עם הארץ ירא לשקר בשבת'. וכשמדבק את עצמו במדה זו, הוא סעד לתמכו, ובחינת רגל שלישי.

אך עדין צריכין לברך את השלש רגלים הנ"ל, ולתן כח בהם, כדי שיוכלו לילך היטב. והוא על-ידי צדקה שעושה בשבת, הינו שנותן לאדם על שבת, או שמאכסן עני על שלחנו.

כי יש שני מיני צדקה, יש צדקה שעושים בימי החל, וצדקה שעושים בשבת-קדש. וצדקה הוא בחינות שמש, כמו שכתוב (מלאכי ג): "שמש צדקה" וכו'. וצדקה שעושים בימי החל, הוא כנגד שמש שבזמן הזה. וצדקה של שבת שהוא מעין עולם הבא, היא כנגד שמש העתידה להתחדש לעתיד לבוא, שהוא פאור שבעת הימים. ושמש שהוא בחינות צדקה, הוא נותן כח לבחינת רגלין. שנאמר (תהלים פה): "צדק לפניו יהלך", הינו שצדקה עושה לו הליכה. וגם נאמר (בראשית לב): "ויזרח לו השמש",

וּפְרַשׁ רַשׁ"י: 'לוֹ לְצַרְכוֹ, לְרַפְאוֹתוֹ מְצַלֶּעְתּוֹ'. נִמְצָא בָּזֶה
שְׁעוֹשֶׂה צְדָקָה בְּשַׁבָּת, שֶׁהוּא בְּחִינַת אוֹר הַשְּׁמֶשׁ כְּאוֹר
שִׁבְעַת הַיָּמִים, הוּא הַנוֹתֵן כַּח לְבַחֲנֵיית שְׁלֹשׁ רַגְלָיו הַנִּ"ל.

וְזֶהוּ פְרוּשׁ, פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קְטָנָה, הֵינוּ שְׁבַשְׁבַּת פּוֹסְעֵ
עֲדִין פְּסִיעָה קְטָנָה כְּנִ"ל. סוֹעְדִים בּוֹ, הֵינוּ עַל יְדֵי
בְּחִינַת שַׁבָּת שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵמֶת כְּנִ"ל, הוּא עוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ
סַעַד וְרַגְלֵי שְׁלִישֵׁי. לְבָרֶךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, הֵינוּ שְׁלֹשׁ רַגְלָיִם
הַנִּ"ל. וְלִתֵּן כַּח בָּהֶם שְׁיוּכְלוּ לֵילֶךְ כְּרַאוּי, הוּא עַל יְדֵי
צְדָקָתָם תִּצְהוּר כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים, הֵינוּ שְׁיִתֵּן צְדָקָה
בְּשַׁבָּת כְּנִ"ל, שֶׁהִיא בְּחִינַת שְׁמֶשׁ הָעֵתִידָה לְהִתְחַדֵּשׁ
כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים כְּנִ"ל: שם פו.

צ

צָרִיךְ לְהִתְיַרָא וּלְפַחַד מִן הַכְּבוֹד, כִּי כְבוֹד הוּא סְכָנָה
גְּדוֹלָה, סְכָנֹת נַפְשׁוֹת. כִּי הוּא דָן אֶת כָּל הַדֵּינִים, כְּמוֹ
שִׁפְתוֹב (תְּהִלִּים כד): "מֶלֶךְ הַכְּבוֹד", כִּי כְבוֹד הוּא בְּחִינַת
מַלְכוּת הַדָּן אֶת הַכָּל. וְאֲזֵי הַכָּל חוֹקְרִים וְשׂוֹאֲלִין "מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד", אִם הוּא רָאוּי לְזוֹה. וְזֶה שִׁפְתוֹב (שְׁמוֹת כט):
"וְנִקְדַּשׁ בְּכְבוֹדִי", 'אֵל תִּקְרֵי בְּכְבוֹדִי אֶלָּא בְּמִכְבְּדִי' (זְבַחִים

קטו:), כִּי עַל-יְדֵי הַכְּבוֹד יוּכַל לָגֵרִם לוֹ מִיתָה, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאִזִּי הוּא נִשְׁקָל בְּמֵאזְנַיִם, אִם, חֵם וְשָׁלוֹם, יִפְגַּם בְּהַכְּבוֹד כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה שְׁלֹא יִקְבְּלוּ כְּמוֹ שְׁצַרִּידָה, אִזִּי, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּפּוּ חוֹבָה מְכַרְעֶת. וְזֶה: נִקְרָא "מֵאֲזֵנֵי צְדָק" (וַיִּקְרָא י"ט) כִּי 'צְדָק מְלַכּוֹתָא קְדִישָׁא' שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּבוֹד, מְלַךְ הַכְּבוֹד כַּנִּל. וְהֵינּוּ מֵאֲזֵנֵי צְדָק, כִּי אִזִּי נִשְׁקָל בְּמֵאֲזְנַיִם: שֵׁם קֵלָא.

[השם יעזרנו ברחמיו על דבר כבוד שמו אמן]

ק

קְנָשִׁים מְזוֹנוֹתָיו כְּפָלִים כִּיּוֹלָדָה, כִּי הַיּוֹלָדֶת רְאֵמֶת עֵי"ן קָלִין, וְהָכֵא יֵשׁ ק"מ קָלִין וְכוּ', עֵינִ לְעִיל. כִּי צְרִיכִים לְהִתְנַסּוֹת וְלְהַצְטַרֵּף בְּתַאֲוָה זֹו שֶׁל מְמוֹן, קָדָם שְׁזוֹכִין לְמִשְׁאֵל וּמִתֵּן בְּאִמּוּנָה, לְהַרְוִיחַ וְלְהוֹלִיד מְמוֹן דְּקִדְשָׁה. דְּהֵינּוּ שְׁצַרִּיכִין לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּשָׁעָה שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׁאֵל וּמִתֵּן, שְׁלֹא יִפֹּל אִזִּי לְתַאֲוֹת מְמוֹן כָּלֵל חֵם וְשָׁלוֹם. רַק מִשְׁאֵל וּמִתֵּנוּ יִהְיֶה בְּאִמּוּנָה, וּבְאִמּוּנָה, וְלִשְׁבֵר וְלִבְטָל כָּל הַמְחֻשְׁבוֹת וְהַכְּלוּבִילִים וְהַתַּאֲוֹת שֶׁל מְמוֹן שְׁבָאִים עָלָיו. רַק כָּל כּוֹנְתוֹ יִהְיֶה בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד, כִּדִּי שְׁיִזְכֶּה לְעַבֵּד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי הַמְמוֹן שְׁיִרְוִיחַ, וְלִתֵּן צְדָקָה

לְהַחְזִיק לוֹמְדֵי תוֹרָה וְעוֹבְדֵי הַשֵּׁם וְכוּ'. וּבְשִׁבִיל זֶה קָשִׁים
 מְזוֹנָנֹתָיו שֶׁל אָדָם כְּפָלִים כִּיּוֹלָדָה כִּי הַיּוֹלָדֵת צָרִיכָה לְסַבֵּל
 חֲבָלֵי לֵדָה, וְצָרִיכָה לְצַעֵק ע' קָלִין קֶדֶם הַלֵּדָה. וְהֵכָא יֵשׁ
 ק"ם קָלִין, שֶׁהַשְּׂכִינָה צוֹנַחַת, חֵם וְשָׁלוֹם, 'קָלְנִי מֵרֵאשִׁי
 קָלְנִי מִזְרוּעֵי', עַל הַנוֹפְלִים בְּתַאֲוֹת מָמוֹן. וְקֶדֶם שְׁמֵרוּיָחִין
 מָמוֹן, צָרִיכִין לִילָךְ וְלַעֲבֹר וְלַהֲתַנְסוֹת וְלַהֲצַטְרֵף דְּרָךְ אֱלוֹ
 הַק"ם קָלִין, וְלַצַּעֵק וְלַהֲתַפְלֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לַעֲבֹר עֲלֵיהֶם
 בְּשָׁלוֹם וְלַהֲנַצֵּל מֵהֶם; עַל-כֵּן 'קָשִׁים מְזוֹנָנֹתָיו כְּפָלִים
 כִּיּוֹלָדָה, דִּאֱלוֹ הֵתָם ע' קָלִין וְהֵכָא ק"ם קָלִין, וְהֵבִן: שֵׁם כ"ו.

ד

רוּחַ הָעוֹלָם הַזֶּה אֵין לְשַׁעַר, דְּהֵינּוּ מַה שֶּׁהָאָדָם יְכוֹל
 לְהַרְוִיחַ בְּזַה הָעוֹלָם, וְאֵין צָרִיךְ עַל זֶה הוֹצָאוֹת מִשָּׁלוֹ,
 שְׁקוֹרִין אוֹיֵשׁ-לֵאנִי, רַק מִמֶּה שֶׁהַכִּין לְפָנָיו הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ,
 יְכוֹל לְהַרְחִיב יָדוֹ וְלַהֲרוִיחַ הַרְבֵּה מְאֹד. עַיִן לֹא רָאָתָה
 וְכוּ': לְקו"מ תַּיִנָּא נָה.

רֵאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת ל) רֵאשֵׁי-תַבּוֹת רַבִּי. וְלַהֲפָךְ רְשָׁעִים
 בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ (שְׁמוֹאל-א ב) רֵאשֵׁי-תַבּוֹת רַבִּי: לְקו"מ קְמוּ, קִיָּא.

ש

שִׁיר מְזֻמָּר לְמִנְצָחַ, 'זָמְרוּ לְמִי שֶׁמְנַצְחִין אוֹתוֹ וְשָׂמַח' (פְּסָחִים קיט). כִּי כְּשֶׁמְדַבֵּר לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בְּטַעֲנוֹת וּבִקְשׁוֹת, רוֹצֵה לְנַצַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ לוֹ תַעֲנוּג מְזוּה. עַל כֵּן שׁוֹלַח לוֹ דְבוּרִים שְׂיוֹכֵל לְנַצַּח אוֹתוֹ כְּבִיכּוֹל, כְּדֵי לְקַבֵּל הַתַּעֲנוּג. כִּי בְּלֹא זֶה בְּוֹדָאֵי לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְבָשֵׁר וְדָם לְנַצַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲצָמוֹ שׁוֹלַח וּמְזַמֵּין לוֹ דְבוּרִים וּטַעֲנוֹת לְנַצַּח אוֹתוֹ כִּנְ"ל: שֵׁם קָדֵר.

ת

"תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם".

הָעֲנִין הוּא, כִּי אָנוּ רוֹאִין בְּחוּשׁ תַּכְּף כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר, מִתְעוֹרְרִין עָלָיו דֵּינִים. וְהַסְּבָרָא הוּא לְהַפְּךְ. אֲךָ, כִּי יֵשׁ שְׁנֵי מִיָּנִי יִרְאֶה, יִרְאֵת הָעֵנֶשׁ וְיִרְאֵת הָרוּמָמוֹת. יִרְאֵת הָעֵנֶשׁ נִקְרָא צָדֵק, וְיִרְאֵת הָרוּמָמוֹת נִקְרָא אֱמוּנָה. כִּי מִחֲמַת שֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא רַב וְשְׁלִיט עֲקָרָא וְשִׁרְשָׁא דְכָל עֲלָמִין, הוּא

יֵרָא מִמֶּנּוּ. וַיְדוּע הוּא, כִּי אֵי אֶפְשֵׁר לָבוֹא לְאִמּוּנָה רַק עַל
 יְדֵי יִרְאת הָעֲנָשׁ. כִּי מַחֲמַת שֶׁהוּא יֵרָא מִהֶעֱנָשׁ, מֵאֲמִין
 שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא תְּקוּף, וּבַעַל הַיְכָלָת וּבַעַל הַבְּחוֹת
 כָּלֶם, וּמִזֶּה בָּא לְאִמּוּנָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה. נִמְצָא, תְּכַף כְּשֶׁרוֹצֶה
 לֵילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר, צָרִיךְ לִהְיוֹת לוֹ יִרְאָה הַנִּקְרָא צֶדֶק.
 וּבְצֶדֶק כְּתִיב (תְּהִלִּים ט): "וְהוּא יִשְׁפֹּט תָּבֵל בְּצֶדֶק", לְפִיכָךְ
 מִתְעוֹרְרִין עָלָיו הַדֵּינִים. אֵךְ כְּשֶׁבָּא אֶל הָאֱמֶת, הֵינּוּ אֵל
 הַיִּרְאָה הַנִּקְרָא אִמּוּנָה, אִזּוֹ כָּל הַדֵּינִין נִמְתָּקִין בְּשִׁרְשׁוֹן.

וְזֶהוּ תַתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, הֵינּוּ לְהִירְאָה, כִּי יַעֲקֹב הוּא יִרְאָה,
 מִלְּשׁוֹן (מִשְׁלֵי כב): "עַקֵּב עֲנֹה יִרְאת ה'". אִזּוֹ בּוֹדֵאי
 חֶסֶד לְאַבְרָהָם, כִּי אַבְרָהָם נִקְרָא מִי שֶׁבָּא לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ
 לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִלְּשׁוֹן אֲבוֹא רֶם. וְזֶה שְׂכָתוֹב (בְּהַר פֶּלֶק דף
 קצח:): "וְהָיָה צֶדֶק אֲזוֹר מִתְּנִיּוֹ וְאִמּוּנָה אֲזוֹר חֲלָצִיו", הֵינּוּ
 צֶדֶק וְהֵינּוּ אִמּוּנָה, אֲלֵא עַד לֹא אֶתְחַבֵּר אֱמֶת בְּהִדָּה
 אֶקְרִי צֶדֶק, כִּיִּזֶן דְּאֶתְחַבֵּר אֱמֶת בְּהִדָּה אֶקְרִי אִמּוּנָה, וְכָל
 טִיבוֹ וְכָל נְהוּרָא שְׂרִיא בְּהַ: שֵׁם פּו.

חזק - בנל"ך - ואע"י

תְּהִלִּים - פֶּרֶק קיט

א

« אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי דֶרֶךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה. » אֲשֶׁרִי
 נִצְרִי עֲדוֹתָיו בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ. » אִף לֹא פָעַלְו עוֹלָה
 בְּדַרְכָּיו הִלְכּוּ. » אַתָּה צִוִּיתָה פִּקְדֵיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד. »
 אֲחֵלִי יִכְנֹו דַרְכֵי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ. » אֲזִי לֹא אִבּוֹשׁ בְּהַבִּיטִי
 אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ. » אֹדְדֶךָ בִּישָׁר לֵבִי בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי
 צִדְקָךָ. » אֵת חֻקֶּיךָ אֲשָׁמֵר אֶל תַּעֲזֹבֵנִי עַד מְאֹד.

ב

» בַּמָּה יִזְכֶּה נַעַר אֵת אֲרָחוֹ לִשְׁמֹר כְּדַבְּרֶךָ. » בְּכָל לִבִּי
 דִּרְשָׁתִיךָ אֶל תִּשְׁגָּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ. » בְּלִבִּי צַפְנֹתִי
 אִמְרֹתֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ. » בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 לְמִדְנֵי חֻקֶּיךָ. » בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתֵי כָל מִשְׁפָּטֵי פִיךָ. »
 בְּדֶרֶךְ עֲדוֹתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כָּעַל כָּל הַיּוֹם. » בְּפִקְוֹדֶיךָ
 אֲשִׁיחָה וְאִבִּיטָה אֲרַחֲתֶיךָ. » בְּחַקְתֶּיךָ אֲשַׁתְּעֶשֶׂע לֹא
 אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ.

ג

י"ג גַּמַּל עַל עַבְדְּךָ אַחִיָּה וְאַשְׁמְרָה דְבָרְךָ. י"ד גַּל עֵינַי
 וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. י"ה גַּר אֲנֹכִי בְּאֶרֶץ אֵל
 תִּסְתֵּר מִמְּנֵי מִצְוֹתֶיךָ. י"ו גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֵל
 מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל יְת. י"ז גְּעַרְתָּ זָדִים אֲרוּרִים הַשָּׁגִים
 מִמִּצְוֹתֶיךָ. י"ח גַּל מֵעַלִי חֲרָפָה וְכוֹז כִּי עֲדוֹתֶיךָ נִצְרָתִי. י"ט
 גַּם יֵשְׁבוּ שָׁרִים כִּי נִדְבְּרוּ עַבְדְּךָ יִשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ. כ' גַּם
 עֲדוֹתֶיךָ שַׁעֲשְׁעֵי אַנְשֵׁי עֲצָתִי.

ד

כ"א דְּבָקָה לְעֹפֵר נַפְשִׁי חַיְנִי כַּדְּבָרְךָ. כ"ב דֶּרֶךְ סִפְרָתִי
 וְתַעֲנֵנִי לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ. כ"ג דֶּרֶךְ פְּקוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי וְאַשִׁיחָה
 בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ. כ"ד דִּלְפָּה נַפְשִׁי מִתּוֹנָה קִיַּמְנֵי כַּדְּבָרְךָ. כ"ה
 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הִסֵּר מִמְּנֵי וְתוֹרָתְךָ חֲנַנִּי. כ"ו דֶּרֶךְ אֲמוּנָה
 בַּחֲרָתִי מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיֵתִי. כ"ז דְּבַקְתִּי בְּעֲדוֹתֶיךָ יְהוָה אֵל
 תְּבִישֵׁנִי. כ"ח דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִבִּי.

ה

כ"ט הוֹרַנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶיךָ וְאַצְרָנָה עֲקֹב. ל' הִבִּינֵנִי
 וְאַצְרָה תּוֹרָתְךָ וְאַשְׁמְרָנָה בְּכָל לֵב. ל"א הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב
 מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי. ל"ב הֵט לִבִּי אֵל עֲדוֹתֶיךָ וְאֵל אֵל

בַּצֵּעַ. ^ל הֶעֱבַר עֵינַי מֵרְאוֹת שׁוֹא בְּדַרְכֶּךָ חַיְנִי. ^מ הָקַם
 לְעַבְדֶּךָ אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ. ^נ הֶעֱבַר חֶרְפְּתִי אֲשֶׁר
 יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים. ^ס הִנֵּה תֹאבְתִי לְפָקְדֶיךָ
 בְּצַדְקָתְךָ חַיְנִי.

ו

^{מא} וַיִּבְאֵנִי חֶסְדְּךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתְךָ. ^{מב} וְאֶעֱנֶה
 חֶרְפֵי דָבָר כִּי בְטַחְתִּי בְּדַבְרֶךָ. ^{מג} וְאֵל תִּצַּל מִפִּי דָבָר
 אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחַלְתִּי. ^{מד} וְאֲשַׁמְרָה
 תּוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. ^{מה} וְאֶתְהַלַּכְהָ בְּרַחֲבָה כִּי
 פָקְדֶיךָ דִרְשָׁתִּי. ^{מו} וְאִדְבַּרְהָ בְעֵדְתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא
 אִבּוֹשׁ. ^{מז} וְאֲשַׁתְּעֶשֶׂע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי. ^{מח} וְאִשָּׂא
 כְּפִי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאֲשִׁיחָה בְּחֻקֶיךָ.

ז

^{מט} זָכַר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתִּנִּי. ^נ זֹאת נִחַמְתִּי
 בְּעַנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיתִנִּי. ^{נא} יָדַים הִלִּיצְנִי עַד מְאֹד
 מִתּוֹרָתְךָ לֹא נִטִּיתִי. ^{נב} זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה
 וְאֶתְנַחֵם. ^{נג} זִלְעָפָה אֶחֱזַתִּנִּי מִרְשָׁעִים עֲזָבִי תּוֹרָתְךָ. ^{נד}
 זְמֵרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶיךָ בְּבֵית מְגוּרָי. ^{נה} זָכַרְתִּי בְלִילָה

שִׁמְךָ יְהוָה וּאֲשַׁמְרָה תּוֹרָתְךָ. ^ט זֹאת הִיְתָה לִי כִּי
פָקֳדֶיךָ נִצְרָתִי.

ח

^ט חֻלְקֵי יְהוָה אָמַרְתִּי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ. ^י חֻלִּיתִי פָּנֶיךָ
בְּכָל לֵב חֲנֻנִי כְּאֲמַרְתָּךְ. ^{יא} חֲשַׁבְתִּי דְרָכֶי וְאֲשִׁיבָה רַגְלֵי
אֶל עַדְתֶּיךָ. ^{יב} חֲשֵׁתִי וְלֹא הִתְמַהֵמְהֵתִי לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ.
^{יג} חֲבָלֵי רְשָׁעִים עֹוֹדְנֵי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי. ^{יד} חֲצוֹת
לַיְלָה אֶקוֹם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה. ^{טו} חָבַר
אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פְקוּדֶיךָ. ^{טז} חֲסִדְךָ יְהוָה
מִלֵּאָה הָאָרֶץ חֲקִיךָ לְמַדְנִי.

ט

^{יז} טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כְּדַבְּרְךָ. ^{יח} טוֹב טַעַם
וְדַעַת לְמַדְנִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הָאֲמַנְתִּי. ^{יט} טָרַם אֶעֱנֶה אֲנִי
שׁוֹגֵג וְעַתָּה אָמַרְתָּךְ שִׁמְרָתִי. ^כ טוֹב אֶתָּה וּמְטִיב לְמַדְנִי
חֲקִיךָ. ^{כא} טָפְלוּ עָלַי שָׁקֵר וְזִדִּים אֲנִי בְּכָל לֵב אֶצַּר
פְּקוּדֶיךָ. ^{כב} טָפַשׁ כַּחֲלָב לִבִּי אֲנִי תּוֹרָתְךָ שֶׁעָשַׂעְתִּי. ^{כג}
טוֹב לִי כִּי עָנִיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֲקִיךָ. ^{כד} טוֹב לִי תּוֹרַת
פִּיךָ מֵאֲלָפֵי זָהָב וְכֶסֶף.

י

« יְדִיָּה עָשׂוֹנִי וַיְכַוְנֵנִי וַיִּכְנַעַנֵנִי וְאֶלְמַדָּה מִצְוֹתַיָּהּ. עה
 יִרְאֶיהָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׂמְחוּ כִּי לְדַבְרָהּ יִחְלָתִי. עה יִדְעֵתִי
 יִהְיֶה כִּי צַדִּיק מִשְׁפָּטֶיהָ וְאִמוּנָה עֲנִיתָנִי. עו יְהִי גֹאֲ
 חֶסֶדָּהּ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרַתָּהּ לְעַבְדָּהּ. עו יִבְאוּנִי רַחֲמֶיהָ
 וְאַחֲזֶיהָ כִּי תוֹרַתָּהּ שִׁעֲשִׁיעִי. עה יִבְשׂוּ זְדִים כִּי שָׁקַר
 עֲוֹתוֹנִי אֲנִי אֲשִׁיחַ בְּפִקּוּדֶיהָ. עה יִשׁוּבוּ לִי יִרְאֶיהָ וַיִּדְעִי
 עֲדוֹתֶיהָ. ב יהִי לְבִי תָמִים בְּחֻקֶיהָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ.

כ

כא כָּלֵתָה לְתִשׁוּעַתָּהּ נִפְשֵׁי לְדַבְרָהּ יִחְלָתִי. כב כָּלוּ עֵינָי
 לְאִמְרַתָּהּ לֵאמֹר מָתִי תִנְחַמְנִי. כג כִּי הָיִיתִי כְּנֹאֵד
 בְּקִיטוֹר חֻקֶיהָ לֹא שָׁכַחְתִּי. כד כִּמְהָ יָמֵי עַבְדָּהּ מָתִי
 תַעֲשֶׂה בְרֹדְפֵי מִשְׁפָּט. מה כָּרוּ לִי זְדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא
 כְּתוֹרַתָּהּ. מו כָּל מִצְוֹתֶיהָ אִמוּנָה שָׁקַר רִדְפוּנִי עֲזָרְנִי. מז
 כִּמְעַט כָּלוּנִי בָאָרֶץ וְאֲנִי לֹא עֲזַבְתִּי פִקּוּדֶיהָ. מח כַּחֲסֻדָּהּ
 חִינֵי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיהָ.

ל

סא לְעוֹלָם יִהְיֶה דְבַרָּהּ נֹצֵב בַּשָּׁמַיִם. סב לְדֹר וָדֹר
 אִמוּנַתָּהּ כּוֹנֵנַת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד. סג לְמִשְׁפָּטֶיהָ עֲמְדוּ הַיּוֹם

גַּר תְּהִלִּים לְצַדִּיק

כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ. ^{צב} לוֹלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשַׁעֵי אִז אֲבָדְתִּי
 בְּעֵנָי. ^{צג} לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָם חֵייתֵנִי. ^{צד}
 לָךְ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פְקוּדֶיךָ דִּרְשָׁתִּי. ^{צה} לִי קוֹו רְשָׁעִים
 לְאֲבָדְנִי עֲדֹתֶיךָ אֲתַבּוֹנֵן. ^{צו} לְכֹל תִּכְלָה רְאִיתִי קִין
 רַחֲבָה מִצֹּתְךָ מָאֹד.

מ

^{צז} מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ כֹּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִּי. ^{צח} מֵאִי־כִי
 תַּחֲכַמְנֵי מִצֹּתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי. ^{צט} מִכָּל מַלְמָדֵי
 הַשְּׁבָלְתִּי כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׁיחָה לִי. ^ק מִזְקֵנִים אֲתַבּוֹנֵן כִּי
 פְקוּדֶיךָ נִצְרָתִי. ^{קא} מִכָּל אֲרַח רַע כָּלֵאתִי רִגְלִי לְמַעַן
 אֲשָׁמֵר דְּבָרְךָ. ^{קב} מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה
 הוֹרַתְנִי. ^{קג} מָה נִמְלָצוּ לְחַכֵּי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לְפִי. ^{קד}
 מִפְּקוּדֶיךָ אֲתַבּוֹנֵן עַל בֶּן שָׁנָאתִי כֹּל אֲרַח שָׁקֵר.

נ

^{קה} נָר לְרִגְלֵי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיֹבְתִי. ^{קי} נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה
 לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה. ^{קי} נַעֲנִיתִי עַד מָאֹד יְהוָה חֵינִי
 כְּדְבָרְךָ. ^{קיב} נִדְבּוֹת פִּי רִצָּה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְּנִי.
^{קיג} נִפְשֵׁי בְכַפֵּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי. ^{קי} נִתְּנוּ
 רְשָׁעִים פֶּח לִי וּמִפְּקוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי. ^{קיא} נִחַלְתִּי

עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שָׁשׂוֹן לְבִי הִמָּה. קיב נְטִייתִי לְבִי
לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֲקֹב.

ס

קיד סֵעָפִים שָׁנְאֵתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי. קיד סִתְרִי וּמִגְנִי
אֶתָּה לְדַבְרֶךָ יַחֲלֵתִי. קטו סוּרוּ מִמֶּנִּי מֵרָעִים וְאַצְרֶה
מִצּוֹת אֱלֹהֵי. קטז סִמְכֵנִי כְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיּה וְאֵל תְּבִישֵׁנִי
מִשֹּׁבְרֵי. קיז סֶעַדְנִי וְאוֹשַׁעַה וְאוֹשַׁעַה בַּחֻקֶּיךָ תָּמִיד. קיח
סָלִית כָּל שׂוֹגִים מִחֻקֶּיךָ כִּי שָׁקֵר תִּרְמִיתֶם. קיט סִגִּים
הַשֶּׁבֶת כָּל רָשָׁעֵי אֶרֶץ לָכֵן אֶהְבֵּתִי עֲדוֹתֶיךָ. קכ סָמַר
מִפְחָדְךָ בְּשָׂרֵי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יֵרֵאתִי.

ע

קכא עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק כָּל תְּנוּחָנִי לַעֲשֹׂקִי. קכב עֲרַב
עֲבָדְךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקֵנִי זָדִים. קכג עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתְךָ
וְלֹאֲמַרְת צֶדֶקְךָ. קכד עֲשֵׂה עִם עֲבָדְךָ כְּחַסְדְּךָ וְחֻקֶּיךָ
לְמַדְנִי. קכה עֲבָדְךָ אָנִי הִבִּינֵנִי וְאַדְעָה עֲדוֹתֶיךָ. קכו עַת
לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הִפְרוּ תוֹרַתְךָ. קכז עַל פִּנּוֹן אֶהְבֵּתִי
מִצּוֹתֶיךָ מִזֶּהָב וּמִפָּז. קכח עַל פִּנּוֹן כָּל פְּקוּדֵי כָל יִשְׁרָתִי
כָּל אֶרֶח שָׁקֵר שָׁנְאֵתִי.

פ

קכט פְּלֹאוֹת עֵדוּתֶיךָ עַל כֵּן נִצְרַתֶם נַפְשֵׁי. קל פֶּתַח
 דְּבָרֶיךָ יֵאִיר מִבֵּין פְּתִיִּים. קלא פִּי פָעַרְתִּי וְאִשְׁאָפָה כִּי
 לְמִצּוֹתֶיךָ יֵאָכְתִּי. קלב פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי כַּמִּשְׁפָּט לֹאֲהַבִּי
 שְׁמֶךָ. קלג פְּעָמַי הֶכֵּן בְּאִמְרָתְךָ וְאֵל תִּשְׁלַט בִּי כָל אֹן.
 קלד פְּדַנִּי מֵעֶשֶׂק אָדָם וְאִשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ. קלה פָּנִיךָ הָאֵר
 בְּעִבְדֶּךָ וְלִמְדַנִּי אֶת חֻקֶּיךָ. קלו פְּלִגִּי מִיָּם יִרְדּוּ עֵינַי עַל
 לֹא שְׁמְרוּ תוֹרָתְךָ.

צ

קלז צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ. קלח צְוִית צֶדֶק
 עֲדוּתֶיךָ וְאִמוּנָה מְאֹד. קלט צִמְתַּתְנִי קִנְיַתִּי כִּי שָׁכַחוּ
 דְּבָרֶיךָ צָרִי. קמ צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעִבְדֶּךָ אֶהְבֵּה.
 קמא צָעִיר אֲנִכִּי וְנִבְוָה פְּקֻדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי. קמב צֶדֶקְתְּךָ
 צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. קמג צַר וּמְצוֹק מְצִאוּנִי
 מִצּוֹתֶיךָ שִׁעֲשָׁעִי. קמד צֶדֶק עֵדוּתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי
 וְאַחִיה.

ק

קמה קָרָאתִי בְּכָל לֵב עֲנִנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצְרֵה. קמו
 קְרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאִשְׁמְרָה עֲדוּתֶיךָ. קמז קִדְמָתִי כִּנְשָׁף

וַאֲשׁוּעָה לְדַבְרֶךָ יַחֲלֹתִי. קמח קדמו עיני אשמרות לשיח
 באמרתך. קמט קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך
 חייני. קנ קרבו רדפי זמה מתורתך רחוק. קנא קרוב אתה
 יהוה וכל מצותיך אמת. קנב קדם ידעתי מעדתיך פי
 לעולם יסדתם.

ר

קנג ראה עניי וחלצני פי תורתך לא שכחתי. קנד ריבה
 ריבי וגאלני לאמרתך חייני. קנה רחוק מרשעים ישועה
 פי חקיקה לא דרשו. קנו רחמיה רבים יהוה כמשפטך
 חייני. קנא רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי. קנז
 ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו. קס
 ראה פי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חייני. קסא ראש
 דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה.

ש

קסב שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי. קסג שש אנכי
 על אמרתך כמוצא שלל רב. קסד שקר שנאתי
 ואתעבה תורתך אהבתי. קסה שבע ביום הללתיך על
 משפטי צדקה. קסו שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
 מכשול. קסא שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי.

קסז שְׁמֵרָה נַפְשִׁי עֵדוּתְךָ וְאַהֲבָם מְאֹד. קסח שְׁמֵרָתִי
פְּקוּדֶיךָ וְעֵדוּתְךָ כִּי כָּל דְּרָכֶיךָ נִגְדָּה.

ת

קסט תִּקְרַב רַגְלֵי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּדַבְּרֶךָ הִבִּינֵנִי. קע תְּבוֹא
תַּחֲנִנֵנִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי. קעא תִּבְעֵנָה שְׁפָתַי
תְּהַלֵּה כִּי תִלְמַדְנִי חֻקֶּיךָ. קעב תִּעַן לְשׁוֹנֵי אִמְרָתְךָ כִּי כָּל
מִצְוֹתֶיךָ צָדִק. קעג תִּהְיֶי יָדְךָ לְעִזְרָנִי כִּי פְּקוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי.
קעד תִּאֲבֹתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שְׁעִשְׁעֵי. קעה תִּחִי
נַפְשִׁי וְתִהְלֶלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יְעִזְרֵנִי. קעו תִּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד
בְּקֶשׁ עֲבֹדְךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.

זֶה שֵׁמוֹ נִאָּה לוֹ

סֵפֶר

תִּקּוּן הַגְּלוּי

הוא תקון הברית (במבאר בלקיטאי מוהר"ן
ח"א כט אות ד). והוא תקון למקרה לילה חם
ושלום, לומר אלו העשרה מזמורי תהלים
באותו היום שנקרה לו. הוציאו מההעלם
אל הגלוי, אדוננו מורנו ורבנו הקדוש
צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה,
רבנו נחמן בן פינא בן שמחה,
נ נח נחמ נחמן מאימון וקר צדיק וקדוש
לברכה, זכותו יגן עלינו אמן:

פְּדִיּוֹן

יניח ידיו על המעות ויאמר:

מְעוֹת, וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם, צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ
לְרַגְלוֹ, צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, דִּינָא דְמַלְכוּתָא דִּינָא.
שֶׁרֶשׁ הַדִּינִים בִּינָה, אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה, אֵין הַדִּין
נִמְתַּק אֲלָא בְּשֶׁרֶשׁוֹ. שְׁלֵשָׁה יָדִים בְּבִינָה: יָד
הַגְּדוּלָה, יָד הַחֻזְקָה, יָד הַרְמָה. שְׁלֵשׁ פְּעָמִים יָד
גִּימְטְרִיא שֵׁם שֶׁל מ"ב. מ"ב שְׁפִיעִירָה: שֵׁם שֶׁל אָנָּא
בְּכַת. מ"ב שְׁבַבְרִיאָה: שְׁנֵי פְּעָמִים אַקִּי"ק. מ"ב
שְׁבַאֲצִילוֹת: הַוַּי"ה (פְּשׁוּט), בְּמִלּוּאוֹ, וּמְלוּיִדְמִלוּי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂמֵתְקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת
מֵעַל (פְּלוּנִי/ת בֶּן פְּלוּנִי/ת) עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא חֶסְדִּים
גְּדוּלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַעֲרַבֶת
דִּין כָּלֵל, אָמֵן:

פְּדִיּוֹן הוּא הַמְתַּקֶּת הַדִּינִים וְהוּא מוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצָּרוֹת,
כִּי עֵקֶר הַרְפּוּאָה עַל-יְדֵי פְּדִיּוֹן דְּוָקָא, כִּי 'וּרְפֵא
וּרְפֵא' (עִם שְׁתֵּי הַתְּבוּת) מְסַפֵּר "פְּדִיּוֹן נַפְשִׁי". (לְקָרִים חו"ב, ג)

תקון הַבְּלָלִי

תקון הַבְּלָלִי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורי
 תהלים אלו לכל הצדיקים האמתים
 שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתים שוכני עפר
 קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו
 הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור
 חכמה, רבנו נחמן בן פינא בן שמחה, נ נח
 נחמ נחמן מאומן, אשר גלה ותקן לומר אלו
 העשרה מזמורי תהלים בשביל תקון הברית,
 זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

ועל דעתם ועל כוננתם אני אומר העשרה
 קפיטל תהלים אלו, ובזכותם וכחם אזכה
 לעזר ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר
 בהם ספר תהלים, שהם: אשרי, ברכה,
 משביל, שיר, נצוח, נגון, תפלה, הודאה,

תקון הכללי

מזמור, הללויה, ששהם: שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, ששהם כלולים בשמך המיוחד הגדול והקדוש. ובזכות וכח השני שמות הקדושים האלו במלואם, ששהם אל אלהים (כזה): אלה למה, אלה למה, ששהם עולים במספר תפ"ה, במספר תהלים, בכח אלו השמות תזבני לתקון הברית שהוא תקון הכללי, אמן:

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עלי ידיהוה טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

תקון הכללי

טז

- א. מִכֶּתֶם לְדוֹד, שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי חִסִּיתִי בָךְ:
- ב. אָמַרְתָּ לִּיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבֵתִי בַל
עָלִיךְ:
- ג. לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירִי כָל
חֶפְצֵי בָם:
- ד. יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מְהָרוֹ, בַּל אֲסִיף
נִסְבִּיהֶם מִדָּם, וּבַל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתֶם
עַל שְׁפָתַי:
- ה. יְהוָה מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ
גּוֹרְלִי:
- ו. חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַנְּעָמִים, אֵף נִחַלְתָּ
שְׁפָרָה עָלַי:
- ז. אֲבִרְךָ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי, אֵף לִילוֹת
יִסְרוּנִי כִלְיוֹתַי:
- ח. שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד, כִּי מִימִינִי בַל
אָמוּט:

תקון הכללי

ט. לְבֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אִף בְּשָׂרִי
 יִשְׁכֵּן לְבֶטֶח:

י. כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא תִתֵּן
 חַסִּידְךָ לְרְאוֹת שָׁחַת:

יא. תוֹדִיעַנִי אֶרֶח חַיִּים, שִׁבַּע שְׂמֹחוֹת אֶת
 פְּנִיךָ, נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נֹצֵחַ:

לב

א. לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי
 חַטָּאָה:

ב. אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאִין
 בְּרוּחוֹ רָמְיָה:

ג. כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשִׂאֲנֹתִי כָּל
 הַיּוֹם:

ד. כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִכְבֵּד עָלַי יְדָךְ, נְהַפְּךָ
 לְשִׂדֵי בְּחֶרְבֵי קִיץ סְלָה:

תקון הכללי

ה. תִּטְאֲתִי אֹדִיעֶךָ וְעֹנִי לֹא כִסִּיתִי,
אָמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשְׁעֵי לַיהוָה, וְאַתָּה
נִשְׂאֵת עֲוֹן תִּטְאֲתִי סְלָה:

ו. עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעַת
מְצֵא, רַק לְשֹׁטֵף מִים רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא
יִגִּיעוּ:

ז. אַתָּה סֵתֵר לִי* מִצָּר תִּצְרֵנִי, רָנִי
פִּלַט תִּסּוּבֵנִי סְלָה:

ח. אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶו תִּלְךָ, אִיעֲצָה
עָלֶיךָ עֵינַי:

ט. אֵל תִּהְיֶה כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הָבִין, בְּמִתְג
וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ:

י. רַבִּים מְכֹאֹבִים לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטָח בַּיהוָה
חֶסֶד יִסּוּבֵנּוּ:

יא. שִׁמְחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל:

*כאן צריך להפסיק מעט (לקיים ח"א סימן רי"ג)

תקון הכללי

מא

- א. לַמְנִצַּח מְזֻמֹּר לְדָוִד:
- ב. אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה
יִמְלֹטְהוּ יְהוָה:
- ג. יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֵל
תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
- ד. יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ
הַפִּכָּת בְּחָלְיוֹ:
- ה. אֲנִי אִמְרֵתִי יְהוָה חֲנֻנִי, רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי
חָטָאתִי לָךְ:
- ו. אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד
שְׁמוֹ:
- ז. וְאִם בָּא לְרְאוֹת שׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ
אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר:
- ח. יַחַד עָלִי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שִׁנְאָי, עָלִי יִחְשְׁבוּ
רָעָה לִּי:

תקון הכללי

- ט. דבר בליעל יצוק בו, ואשר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם:
- י. גַם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּמַחְתֵּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְדִּיל עָלַי עֵקֶב:
- יא. וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְחַקִּימָנִי, וְאַשְׁלֶמָה לָהֶם:
- יב. בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיַע אֵיבֵי עָלַי:
- יג. וְאַנִּי בְּתַמִּי תִמְכַּת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:
- יד. בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב

- א. לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי קָרַח:
- ב. כְּאֵיל תַּעְרוֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, בֶּן נַפְשֵׁי תַעְרוֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:

תקון הכללי

- ג. צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי
 אבוא ואראה פני אלהים:
- ד. היתה לי דמעת ל לחם יומם ולילה,
 באמר אלי כל היום איה אלהיך:
- ה. אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי, כי
 אעבר בסף אידים עד בית אלהים,
 בקול רנה ותודה המון חוגג:
- ו. מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי,
 הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
 פניו:
- ז. אלהי, עלי נפשי תשתוחח, על בן
 אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר
 מצער:
- ח. תהום אל תהום קורא לקול צנוריה, כל
 משבריה וגליה עלי עברו:
- ט. יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה
 עמי תפלה לאל חיי:

תקון הכללי

- י. אומרה לאל סלעי למה שכחתני, למה קדר אלך בלחץ אויב:
- יא. ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך:
- יב. מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו, ישועת פני ואלהי:

נט

- א. למנצח אל תשחת לדוד מכתם, בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו:
- ב. הצילני מאיבי, אלהי, ממתקוממי תשגבני:
- ג. הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני:
- ד. כי הנה ארבו לנפשי, יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יהוה:

תקון הכללי

ה. בְּלִי עֵוֹן יְרוּצוֹן וְיִכּוֹנְנֵנוּ, עוֹרָה לְקִרְאתִי
וּרְאֵה:

ו. וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם, אֵל
תַּחֲזֵן כָּל בְּגֵדֵי אֹוֹן סִלָּה:

ז. יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יַהֲמוּ כַּכָּלֵב וַיִּסּוּבּוּ עִיר:

ח. הִנֵּה יִבִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שָׁמַע:

ט. וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל
גּוֹיִם:

י. עֵזוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁמֶרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגִּבֵי:

יא. אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמָנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי
בְּשַׁרְרֵי:

יב. אֵל תִּתְהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי, הַנִּיעֵמוּ
בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּבְּנוֹ אֲדָנִי:

יג. חַטָּאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם, וּמֵאֲלֵה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

תקון הכללי

יג. כלה בחמה כלה ואינמו, וידעו כי
אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ
סלה:

טו. וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
טז. המה יניעון לאכל, אם לא ישבעו
וילינו:

יז. ואני אשיר ענף וארנן לבקר חסדך, כי
היית משגב לי ומנום ביום צר לי:
יח. עזי אליך אזמרה, כי אלהים משגבי
אלהי חסדי:

עז

א. למנצח על ידותון לאסף מזמור:
ב. קולי אל אלהים ואצעקה, קולי אל
אלהים והאזין אלי:
ג. ביום צרתי אדני דרשתי, ידי לילה
נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי:

תקון הכללי

נב

ה. אֲזַכֶּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה
וְתַתְּעִטְפֵּנִי רוּחֵי סֵלָה:

ה. אַחֲזֶנָּה שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר:

ו. חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:

ז. אֲזַכֶּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה, עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי:

ח. הֲלֵעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנָי, וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת
עוֹד:

ט. הָאֵפֶס לְנֹצֶחַ חֶסֶדּוֹ, נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר:
י. הַשִּׁכַּח חַנּוּת אֵל, אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו
סֵלָה:

יא. וְאֲמַר חִלּוֹתֵי הָיָא, שָׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן:

יב. אֲזַכּוֹר מֵעַלְלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכֶּרָה מִקֶּדֶם
פְּלִאָה:

יג. וְהִגִּיתִי בְּכֹל פִּעֲלָהּ, וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ
אֲשִׁיחָה:

תקוֹן הַבְּלִילִי

יז. אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרַכָּךָ, מִי אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים:

יח. אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פְּלֵא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
עֲזָךְ:

יט. גְּאֻלְתָּ בְּזִרְוֹעַ עַמְּךָ, בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף
סְלָה:

י. רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים, רְאוּךָ מִיָּם יַחִילוּ,
אֵף יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת:

יא. זִרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת, קוֹל נְתָנוּ שְׁחָקִים, אֵף
חֲצִצְיִף יִתְהַלְכוּ:

יב. קוֹל רַעַמְךָ בַּגְּלִגֶּל הָאִירוּ בְּרַקִּים תִּבֵּל,
רְגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ:

יג. בָּיִם דְּרַכָּךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמִים רַבִּים,
וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:

יד. נְחִיתָ כְּצֹאֵן עַמְּךָ, בְּיַד מַשֶּׁה וְאַהֲרֹן:

ז

- א. תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי מֵעוֹן
 אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֶר וְדֶר:
 ב. בְּטָרָם הָרִים יֵלְדוּ וּתְחוֹלֵל אֶרֶץ וְתִבֵּל,
 וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:
 ג. תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּבָא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי
 אָדָם:
 ד. כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינַיִךְ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
 יַעֲבֹר, וְאֲשִׁמּוּרָה בְלִילָה:
 ה. זְרַמְתֶּם שָׁנָה יְהִיו, בְּבִקְר כֶּחֶצִיר יַחֲלֶף:
 ו. בְּבִקְר יֶצִיץ וְחָלֶף, לְעָרֵב יְמוֹלֵל וְיִבֵּשׁ:
 ז. כִּי כְּלִינוּ בְּאִפְךָ, וּבְחֻמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח. שָׁתָה עֹנִיתִינוּ לְנִגְדֶּךָ, עַל־מְנוּ לְמֵאוֹר
 פְּנִיךָ:
 ט. כִּי כָל יְמִינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כְּלִינוּ שְׁנִינוּ
 כְּמוֹ הַגָּה:

תקון הכללי

י. ימי שנותינו בהם שבעים שנה, ואם
בגבורת שמונים שנה, ורהבם עמל
ואון, כי גז חיש ונעפה:

יא. מי יודע עז אפך, וכיראתך עברתך:

יב. למנות ימינו כן הודע, ונבא לבב
חכמה:

יג. שובה יהוה עד מתי, והנחם על
עבדיך:

יד. שבענו בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה
בכל ימינו:

טו. שמחנו כימות עניתנו, שנות ראינו
רעה:

טז. יראה אל עבדיך פעלך, והדרך על
בניהם:

יז. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה
ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידינו
בוננהו:

תקון הכללי

קה

א. הודו ליהוה קראו בשמו, הודיעו בעמים
עלילותיו:

ב. שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו:

ג. התהלכו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי
יהוה:

ד. דרשו יהוה ועזו, בקשו פניו תמיד:

ה. זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו
ומשפטי פיו:

ו. זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו:

ז. הוא יהוה אלהינו, בכל הארץ משפטיו:

ח. זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור:

ט. אשר כרת את אברהם, ושבועתו
לישחק:

י. ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית
עולם:

תקוֹן הַכֶּלֶלִי

יא. לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבְל
נַחֲלַתְכֶם:

יב. בְּהִיּוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶם:

יג. וַיִּתְּהֻלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם
אַחֵר:

יד. לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
מַלְכִים:

טו. אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי, וּלְנַבִּיאֵי אֵל תִּרְעוּ:

טז. וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטָּה לֶחֶם
שָׁבַר:

יז. שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נְמֹכָר יוֹסֵף:

יח. עָנָו בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזָּל בָּאָה נִפְשׁוֹ:

יט. עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ:

כ. שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים
וַיִּפְתַּחַהּ:

כא. שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ:

כב. לְאַסֹּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקָנָיו יַחְבֵּם:

תקוֹן הַבְּלִי

כג. וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב נָר בְּאֶרֶץ
חָם:

כד. וַיִּפֹּר אֶת עֲמוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרַיִם:
כה. הִפְדָּ לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוֹ, לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדֵיּוֹ:
כו. שְׁלַח מֹנְשָׁה עֲבָדוֹ, אֲהַרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ:
כז. שָׁמוּ בָם דְּבַרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
חָם:

כח. שְׁלַח חֲשֵׁף וַיַּחֲשֹׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ:
כט. הִפְדָּ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת דְּגַתָם:
ל. שְׂרִיץ אֲרָצָם צִפְרֹדְעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם:
לא. אָמַר וַיָּבֹא עָרַב, בְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם:
לב. נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִישׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם:
לג. וַיֵּךְ גְּפָנָם וּתְאֲנַתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם:
לד. אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה. וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרֵי
אֲדָמָתָם:

תקון הכללי

לו. וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, רֵאשִׁית לְכָל
אוֹנֵם:

לז. וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֵּף וְזָהָב, וַאֲיֵן בְּשִׁבְטֵי
כוֹשֵׁל:

לח. שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָּם
עֲלֵיהֶם:

לט. פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּךְ, וְאִשׁ לְהָאִיר לַיְלָה:

מ. שָׁאֵל וַיֵּבֵא שְׁלוֹ, וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם:

מא. פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר:

מב. כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ, אֶת אֲבֹרָתָם
עֲבָדוֹ:

מג. וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו:

מד. וַיִּתֵּן לָהֶם אֶרְצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים
יִירָשׁוּ:

מה. בְּעֵבוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ,
הִלְלוּהָ:

תקון הכללי

ט

קלז

א. על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו,
בזכרנו את ציון:

ב. על ערבים בתוכה, תלינו פנרותינו:
ג. כי שם שאלונו שובינו דברי שיר
ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון:

ד. איך נשיר את שיר יהוה, על אדמת
יבֶר:

ה. אם אשכחך ירושלים, תשכח מיני:
ו. תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי, אם
לא אעלה את ירושלים על ראש
שמחתי:

ז. זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלים,
האמרים ערו ערו עד היסוד בה:

ח. בת בבל השדודה, אשרי שישלם לך
את גמולך שגמלת לנו:

ט. אשרי שיאחו ונפיץ את עלליך אל הסלע:

תקון הכללי

קג

- א. הללויה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו:
- ב. הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
- ג. הללוהו בתקע שופר, הללוהו בגבל וכנור:
- ד. הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים ועוגב:
- ה. הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה:
- ו. כל הנשמה תהלל יה, הללויה:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

כי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו, יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה, מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

תקון הכללי

זאת התפלה מציאנו באמתחת הכתבים, והיא מעט הכמות ורב האיכות
רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת
 לעלא, לעלא מן בלא, ולית לעלא מנף, דלית
 מחשבה תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם
 על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש
 שתחתך חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל
 העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד,
 כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הזה
 תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך
 באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים,
 לבלי לחשב במחשבותי שום מחשבת חוץ ושום
 מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק
 במחשבות זכות וקדושות בעבודתך באמת
 בהשגתך ובתורתך. "הט לבי אל עדותיך", ותן לי לב
 טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול
 חיש קל מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, בלו אומר כבוד,
 אמן נצח סלה ועד:

שְׁוִיתִי ה' לְגִדִי תָּמִיד

ג נח נחמ נחמן מאומן

לְכָל מֵאֵן דְּבַעֵי

הַקּוֹנְמָרִם מְדַפֵּס לְזִבּוּי הָרַבִּים וּמְחַלֵּק לְכָל
דּוֹרֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ. כֹּל מִמְּרַתְנוּ
בְּהַדְפַּסַּת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הִיא לְקִים אֶת
צְוֹאת מוֹהֲרַנְ"ת וְצ"ל, שְׁצִוָה קֶדֶם הַסֵּתֶלְקוּתוֹ
"יְפּוּצוּ מְעִינְתֶיךָ חוּצָה".

הָרִשׁוֹת נְתוּנָה לְכָל מִי שְׁבָרְצוֹנוֹ לְהַדְפִּים
קְטָעִים מִסֵּפֶר זֶה בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁהוּא
בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, וְאִין רִשׁוֹת לְאַף אֶחָד
לְאוֹסְרוֹ אֶלָּא אֲדַרְבֵּהּ, "יְגַדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר"

הוצאת "מלא ונגדיש מקו לקו"